

Over worden en zijn

U kent vast ook wel zo iemand, zo'n belangstellende oom of tante die kleine neefjes steeds opnieuw lastig valt met:

"En, (-verwachtingsvolle blik-) wat wil jij later worden?"

Ik moest het antwoord op zo'n vraag altijd schuldig blijven.

Zelfs toen ik zeventien was en het einde van mijn middelbare school dreigend en wenkend naderde, wist ik waarachtig niet hoe ik mijn toekomst vorm moest geven.

Ja, wat ik niet wilde, dat stond me messcherp voor ogen: geen kantoorbaan van 9 tot 5, van maandag tot met vrijdag, jaar in jaar uit. Een dergelijk dodelijk saai burgermansbestaan kon me in spaanse benauwenis storten. Maar wat dan?

Studeren? Nog erger, nog langer afhankelijk zijn van ouders of studiebeurs, nog jaren buiten het echte leven blijven staan.

Opwindende dingen doen, op eigen benen staan, groots en meeslepend leven, de wereld ontdekken, dat wilde ik.

En dus ging ik naar verre landen... waar ik verscheurd werd door opwinding over het onbekende en heimwee naar mijn geboortedorp.

Als steun en troost in verre oorden maakte ik onlangs voor een buurmeisje dat na haar schooltijd een jaar de wijde wereld in wilde, een cassettebandje met liedjes van heimwee en verlangen. *Achter de horizon* van Robert Long en *Independence day* van Bruce Spingsteen mogen op zo'n troosttape natuurlijk niet ontbreken, evenmin als *My hometown* en *Ik hou van Hollanders* van Raymond van het Groenewoud.

Wat zijn er toch ongelooflijk veel mooie teksten op muziek gezet en wat is het moeilijk kiezen als je maar twee maal vijfenveertig minuten tot je beschikking hebt. Toch is het me gelukt en ik hoop dat mijn buurmeisje haar bestemming vindt.

Tijdens deze muzikale speurtocht merkte ik opnieuw in hoe onwaarschijnlijk veel teksten 'Het Weer' een belangrijke rol speelt. Alleen al met 'regen'liederen kun je vele tapes vullen, maar ook zon, wind, onweer en regenbogen zijn veelvuldig van de partij.

Over regenbogen gesproken, in *Adios Lounge* zingt Tom Waits het volgende duet met Bob Forrest:

Don't let nobody go there for you
don't be satisfied with a second hand life
don't let nobody start the things for you,
handle your troubles, take on your strife.
Don't let nobody live your life for you
not your friend, not your kid, no not even your wife.
If you want to know where the rainbow ends
it's you who's got to go there
and find it, my friend.

Aan deze tekst klamp ik me vast als de atmosfeer weer eens moeilijk doet, de verleiding om me te verschuilen achter modeluitvoer groot is en de verantwoordelijkheid van het meteoroloog zijn me zwaar valt. (Als mijn oom dit nog eens had mogen meemaken, dat ik toch nog iets 'ben geworden'.)

Een ander die me gevoelig weet te raken is John Hiatt met *Icy blue heart*. Dat door merg en been gaande lied begint met *She came on to me like a slow moving coldfront*, met straatlengtes voorsprong de mooiste meteorologische openingszin die ik ken.

Bilthoven, 9 september 1996